

РЕШЕНИЕ

№ 2281

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **187** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба от В. Б. К., чрез адв. Ч., срещу Решение от 25.11.2022 г. по НАХД № 10572/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 3 състав. С обжалваното решение е потвърдено по пункт 1 и изменено по пункт 2 Наказателно постановление № 20-4332-021954/11.12.2020 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания, както следва: по пункт 1 - на основание чл. 183, ал. 2, т.11 от ЗДвП „глоба“ в размер на 20 лв., за нарушение на чл. 40, ал.1 ЗДвП и по пункт 2 - на основание чл. 175, ал.1, т.5 ЗДвП лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца, както и глоба в размер на 100 лв., за нарушение на чл. 123, ал.1, т.1 ЗДвП като съдът прилагайки закон за същото административно нарушение го е преквалифицирал в такова по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, при прилагане на

същата санкционна разпоредба като намалява наказанието на глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на обжалваното решение, идентични с тези изложени пред въззивния съд. Според касатора неправилно районният съд приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява приетата с НП фактическа обстановка. Твърди, че с направеното от съда преквалифициране на нарушението по пункт 2 е нарушено правото му на защита. На самостоятелно основание счита, че извършеното представлява маловажен случай. Иска се отмяна на решението и на НП. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът - Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В производството пред районния съд е установена следната фактическата обстановка: на 08.06.2020 г., около 10.00 ч., в [населено място], при бл. 80 на [улица], касаторът управлявал собствения си лек автомобил марка „Х. ЦРВ“, рег. [рег.номер на МПС], като при небезопасна маневра на заден ход с управлявания от него автомобил реализира ПТП с паркирания лек автомобил марка „Ф. П.“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на И. Т.. Св. Т. се намирал на 3-4 метра от собствения му лек автомобил и възприел случилото се. В резултат на удара била увредена предната броня на паркирания без водач автомобил – бронята се подвила и боята се напукала. В. К. напуснал мястото на пътното транспортно произшествие като преместил управляваното от него МПС на 10-15 метра напред, а след това си влязъл в блока без да уведоми компетентните органи. Свидетелят на нарушението Т. подал сигнал до спешен телефон „112“ за настъпилото ПТП. Същият дал сведения пред пристигналите на местопроизшествието служители на ОПП – СДВР, които съставили Протокол за

ПТП със схема на ПТП и констатирани нанесените на предната броня на автомобил марка „Ф. П.“, рег. [рег.номер на МПС] щети. За констатираното е съставена и докладна записка до Началник ОПП-СДВР.

След събрани сведения от св. Т. и саморъчно попълнена декларация от касатора, на 22.10.2020 г. бил съставен АУАН, в който нарушенията били квалифицирани като такива по чл. 40, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. АУАН бил връчен на касатора, който го приел без възражения. Въз основа на АУАН, при идентична фактическа обстановка и правна квалификация, било издадено и обжалваното НП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление, копия на снимков материал, изготвен от контролните органи, както и писмо от РЦ 112 С., ведно с CD-диск. Изслушани са свидетелските показания на св. И. Т. – присъствал при извършване на нарушението, св. С. Г. – присъствал при установяване на нарушението, както и В. М., Ф. Г. и Е. К.. Въз основа на посочените доказателства СРС е обосновал правния извод, че липсват процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП. В решението е обърнато внимание, че АУАН е съставен в съответствие с чл. 40, ал. 1 от ЗАНН - в присъствието на К., след като е попълнил декларация по чл. 188 от ЗДвП. Въззивният съд е приел, че по несъмнен начин се установява фактическата обстановка и извършеното нарушение по пункт 1 от НП. По отношение на нарушението по пункт 2, въззивната инстанция е намерил, че настоящият касатор е нарушил не разпоредбата по чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП, а тази по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, тъй като същият е напуснал произшествието без да уведоми контролните органи, като е имал задължението за това. Във тази връзка, без да изменя съществено обстоятелствата на нарушението, съдът изменил НП в частта му по пункт 2 по реда на чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН чрез прилагане на закон за същото административно нарушение, като поради липса на отегчаващи обстоятелства редуцирал размера на наложеното наказание по чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП до законовия минимум – глоба от 50 лв. и лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 1 месец.

Решението на въззивния съд е правилно.

Съдът счита, че законосъобразно и в съответствие със събраните по делото

доказателства СРС е приел, че вмененото на наказаното лице нарушение в пункт 1 от НП правилно е квалифицирано като такова по чл. 40, ал.1 от ЗДвП. В случая безспорно се установява, че касаторът е предприел маневра на заден ход без да забележи паркирания зад него автомобил и по този начин реализира ПТП с него. Не се споделят твърденията на касатора, че не е участвал в извършеното ПТП, защото този факт не е установен с допустимите доказателствени средства. Ето защо решението на СРС следва да бъде оставено в сила в тази му част.

На следващо място, касационната инстанция се солидаризира и с решаващия извод за СРС, че са налице основанията за преквалифициране на нарушението, визирано в пункт 2 от НП. Подобен извод е съобразен с Тълкувателно решение № 8 по тълкувателно дело № 1/2020 г. на Общото събрание на съдиите от I и II колегия на ВАС от 16.09.2021 г., което, съгласно чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, има обвързваща настоящия съдебен състав сила. С тълкувателното решение е прието, че в производството по реда на раздел пети, глава трета на ЗАНН районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В случая съставът на СРС правилно е съобразил, че поведението на касатора разкрива белезите на дейността по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП. Според тази разпоредба, когато при ПТП са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие /съгласието се удостоверява с попълване на двустранен констативен протокол - аргумент от чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „б“ от ЗДвП/, относно обстоятелствата свързани с него, те без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Безспорно е доказано, че К. е напуснал местопроизшествието, като по този начин съвсем съзнателно е нарушил разпоредбата на чл. 123, ал.1, т.3, б. „в“ , като нито е известил служителите на отдел „ПП“ при СДВР, нито е изчакал пристигането им.

Санкционната норма на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лв. за водач, който

наруши задълженията си като участник в ПТП. Правилно въззивният съд е намалил размера на административното наказание до предвидения минимум, като е отчел смекчаващи вината обстоятелства.

С оглед значимостта на охраняваните обществени отношения, обезпечавачи безопасността на движението по пътищата, конкретните нарушения не биха могли да бъдат квалифицирани като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради което съдът намира изложените доводи в този смисъл за неоснователни.

Във връзка с горното съдът намира, че оспореното съдебно решение е законосъобразно като постановено при правилното приложение на закона и без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1,вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.11.2022 г., постановено по НАХД № 10572/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 3 състав.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.